

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 2214/10 – 2021 පෙබරවාරි 08 වැනි සඳුදා – 2021.02.08

(රජයේ බලපැවැත්වූ ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය – සාමාන්‍ය

රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය: IR/COM/02/R/2014/102.

කාර්මික ආරාමුල් පනත 131 වන අධිකාරිය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2019.03.05 දිනැති හා අංක 2113/15 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2019.02.18 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් කොළඹ 03, ඇලෝයි මාවත, අංක 06 හි පිහිටි ලංකා වතු සේවා සංගමය (එම්. එස්. එස්. සොයිසා මයා, සහ කේ. ඒ. ඒ. නිශාන්ත මයා.) සහ හලාවත, පුත්තලම් පාර, අංක 165, “කප්පුක සෙවණ” හි පිහිටි හලාවත වැවිලි සමාගම අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම්කිරීමෙන් සම්පූර්ණයෙන් පත්කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2020.09.30 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

බී. කේ. ප්‍රහාන් වන්දනාකරු,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2020 දෙසැම්බර් මස 23 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

ශ්‍රී ලංකා වතු සංගමය,
අංක 06,
ඇලෝයි මාවත,
කොළඹ 03.,
(එම්. එම්. එස්. සොයිසා මයා සහ කේ. ඒ. ඒ.
නිශාන්ත මයා වෙනුවෙන්)

පළමු පාර්ශ්වය

නඩු අංකය: A 14/19

සහ

හලාවත වැවිලි සමාගම,
"කප්රුක සෙවණ",
අංක 165, පුත්තලම පාර,

දෙවන පාර්ශ්වය

අතර පවතින ආරවුල.

ප්‍රදානය

කම්කරු සහ වෘත්තීය සමිති සබඳතා අමාත්‍ය රවීන්ද්‍ර සමරවීර මැතිතුමා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ, ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තියෙන් කම්කරු හා වෘත්තීය සමිති සබඳතා අමාත්‍යවරයා වශයෙන් එතුමාට පැවරී ඇති බලතල ප්‍රකාරව උක්ත ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා 2019.02.18 දිනැති නියෝගයෙන් බේරුම්කරු වශයෙන් මා පත්කොට මා වෙත යොමුකර ඇත.

ආරවුලට හේතුවී ඇති කාරණය

බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමුකොට ඇති උක්ත නියෝගය ප්‍රකාරව ඉහත සඳහන් දෙපාර්ශ්වය අතර උද්ගතවී ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කාරණය වනුයේ:

"හලාවත වැවිලි සමාගමේ සේවය කරන ස්ථාන භාර නිලධාරීන් වන එම්. එස්. එස්. සොයිසා මහතා සහ කේ. ඒ. ඒ. නිශාන්ත මහතාහට 2014 වර්ෂයේ ලබානොගත් අසනීප නිවාඩු සඳහා වන දීමනා නොගෙවීමෙන් අසාධාරණයක් සිදු වී ඇත්ද යන්න සහ එසේ අසාධාරණයක් සිදුවී ඇත්නම් ඔවුන් එකිනෙකාට හිමි සහනයන් කවරේද යන්න පිළිබඳව වේ."

නඩු පටිපාටිය

බේරුම්කරණ විභාග පටිපාටිය අනුව පළමුවන සහ දෙවන පාර්ශ්වයන් ස්වකීය ස්ථාවරයන් දැක්වෙන පළමුවැනි ප්‍රකාශයන් සහ දෙවැනි ප්‍රකාශයන් කාර්මික අධිකරණය වෙත භාර දෙනු ලැබුණි.

ඒ අනුව දෙපාර්ශ්වය ම කැඳවනු ලැබ 2019.10.30 සහ 2010.06.26 යන දින දෙකෙහි දී බේරුම්කරණ විභාගය පැවැත්විණි.

පළමුවැනි පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් මුල් දිනයේ දී සහනය පතන එම්. එස්. එස්. සොයිසා සහ කේ. ඒ. ඒ. නිශාන්ත යන අයවලුන් පැමිණ සිටි අතර ඔවුන් වෙනුවෙන් ලංකා වතු සේවක සංගමයේ සංවිධායක ආර්. එම්. පී. සෝමරත්න මහතා පෙනී සිටියේය. දෙවැනි දිනයේ දී සහනය පතන දෙදෙනා සහභාගී නොවූ අතර ඔවුන් වෙනුවෙන් නියෝජිතයා ලෙස ලංකා වතු සේවක සංගමයේ සංවිධායක ආර්. එම්. පී. සෝමරත්න මහතා පෙනී සිටියේ ය.

දෙවැනි පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් මුල් දිනයේ දී හඳුනා වැඩිලි සමාගමේ කළමනාකරු (මානව සම්පත් හා පාලන) ඒ. එන්. තිස්ස අතපත්තු මහතා සහ කළමනාකරණ සහකාර රොෂාන්ත මහතා පැමිණ සිටියහ. දෙවැනි පාර්ශ්වයේ ආයතනය වෙනුවෙන් නීතිඥ රුවන්ද වැලිකල මහතා පෙනී සිටියේ ය. දෙවැනි දිනයේ දී ආයතනය වෙනුවෙන් හඳුනා වැඩිලි සමාගමේ කළමනාකරු (මානව සම්පත් හා පාලන) ඒ. එන්. තිස්ස අතපත්තු මහතා පැමිණ සිටියේ ය.

මෙහි දී බේරුම්කරණයට යොමු කර ඇති යොමුව ප්‍රකාර ව විසඳිය යුතු ව තිබුණු මූලික කාරණය නම් එම්. එස්. එස්. සොයිසා සහ කේ. ඒ. ඒ. නිශාන්ත යන සේවක මහතා 2014 වර්ෂයේ ලබානොගත් අසනීප නිවාඩු සඳහා වන දීමනා ලබා නොදීමෙන් අසාධාරණයක් සිදු වී ඇත්ද යන්න නිශ්චය කිරීම ය. බේරුම්කරණ විභාගයට පළමුවැනි පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි ලංකා වතු සේවා සංගමයේ සංවිධායකවරයා පැවසුවේ ලැබී ඇති බවයි. ඒ අනුව බේරුම්කරණ විභාගයට යොමු කර තිබුණු යොමුවේ සඳහන් කාර්මික ආරවුල මේ වන විට විසඳී ඇති බව පළමුවැනි පාර්ශ්වයෙන් ප්‍රකාශ විය. දෙවැනි පාර්ශ්වය ද එකඟතා කියා සිටියේ යොමුවේ සඳහන් 2014 වර්ෂයට අදාළ අසනීප නිවාඩු සඳහා ඉල්ලුම්කාර සේවකයින් දෙදෙනාට හිමි විය යුතු යයි ඉල්ලා සිටි ගෙවීම් මේ වන විට ගෙවා අවසන් කර ඇති බවයි. කෙසේ වුවත් පළමු පාර්ශ්වය කියා වැඩිදුරටත් කියා සිටියේ ඉල්ලුම්කරුවන්ට නොවිසඳුනු තවත් ගැටළු කීපයක් ඇති බව ය.

යොමුවේ සඳහන් කාර්මික ආරවුල මේ වන විට විසඳී ඇති බැවින් මෙම බේරුම්කරණ විභාගයේ දී සක්‍රීය කාර්මික ආරවුලක් නොපවතින බවට තීරණය කර දෙපාර්ශ්වයට ම විවෘතව ම විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද අතර, ඒ බවට එකඟත්වය පළ කරන බවට දෙපාර්ශ්වයේ ම නියෝජිතයෝ අත්සන් තැබූහ. ඔවුන්ගේ නොවිසඳුණු වෙනත් ප්‍රශ්න සැලකිල්ලට භාජනය කිරීමේ කාර්යය මෙම බේරුම්කරණ යොමුවේ සීමාවෙන් බාහිර බැවින් ඒවා මෙම විභාගයේ දී විභාග කිරීමට නොහැකි බව ම විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී. දෙපාර්ශ්වය ම ඊට එකඟත්වය පළ කළහ.

ප්‍රදානය

කම්කරු සහ වෘත්තීය සමිති සබඳතා අමාත්‍ය රවිචන්ද්‍ර සමරවීර මැතිතුමා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ, ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තියෙන් කම්කරු හා වෘත්තීය සමිති සබඳතා අමාත්‍යවරයා වශයෙන් එතුමාට පැවරී ඇති බලතල ප්‍රකාරව උක්ත ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා 2019.02.18 දිනැති නියෝගයෙන් මා වෙත යොමුකර ඇති යොමුව සම්බන්ධයෙන් මේ වන විට සක්‍රීය කාර්මික ආරවුලක් නොමැති බවට තීරණය කර ඇති බැවින් එම්. එස්. එස්. සොයිසා සහ කේ. ඒ. ඒ. නිශාන්ත යන අයවලුන්ගේ ඉල්ලීම නිශ්චයා කරමි.

එස්. විජිතමුල්ල
බේරුම්කරු.

2020 සැප්තැම්බර් මස 30 වැනි දින,
කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

02 – 525

මගේ අංකය: IR/13/02/2009.
IR/13/23/2009.

කාර්මික ආරවුල් පනත - 131 වන අධිකාරිය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2011.11.14 දිනැති හා අංක 1732/1 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2011.11.04 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් දෙල්ඔලුව, ඉලුක්කැන්න හි පදිංචි ඩබ්. ජී. විමල් රූපසිංහ මයා සහ කොළඹ 05, කිරුල පාර, අංක 200 හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2020.10.15 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

බී. කේ. ප්‍රහාන් වන්දනාකරු,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2020 දෙසැම්බර් මස 17 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය: IR/13/02/2009.

IR/13/23/2009.

කොළඹ කාර්මික අධිකරණයේ දී ය

නඩු අංකය: 3420

ඩබ්. ජී. විමල් රූපසිංහ

ඉලක්කන්න,

දෙල්ඔලුව.

ඉල්ලුම්කරු

ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය,

අංක 200, කිරුළ පාර,

කොළඹ 05.

වග උත්තරකරු

දෙපාර්ශ්වය අතර කාර්මික ආරාධුලක් පවතින හෙයින් ද,

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා ඇමති වන ගාමිණී ලොකුගේ මැතිතුමා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් මා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, එකී ආරාධුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් මා පත් කර ඇත.

ඉහත සඳහන් පාර්ශ්වයන් අතර ඇති කාර්මික ආරාධුලට හේතුවී පවත්නා කරුණු වනුයේ :

1. ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය යටතේ පාලනය වන දුරණියගල ඩිපෝට්ට අනුයුක්තව VIII ශ්‍රේණියේ ඩිපෝ මාර්ග පරීක්ෂකවරයෙකු වශයෙන් සේවය කරන ඩබ්. ජී. විමල් රූපසිංහ මහතාට එරෙහිව නිකුත් කරනු ලැබූ 2006.03.20 දිනැති චෝදනා පත්‍රය සම්බන්ධයෙන් එම මණ්ඩලයේ සබරගමුව ප්‍රාදේශිකයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විනය නිලධාරී විසින් ලබා දී ඇති විනය නියෝගය හා අභියාචනා මණ්ඩලයේ සභාපතිගේ අභියාචනා නියෝගය යුක්ති සහගත ද යන්න හා යුක්ති සහගත නොවන්නේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න හා
2. ඩබ්. ජී. විමල් රූපසිංහ මහතාට එරෙහිව දුරණියගල ඩිපෝට්ටේ ඩිපෝ කළමනාකරු විසින් නිකුත් කරනු ලැබූ 2007.07.06 දිනැති චෝදනා පත්‍රය සම්බන්ධයෙන් එම මණ්ඩලයේ සබරගමුව ප්‍රාදේශිකයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විනය නිලධාරී විසින් ලබා දී ඇති විනය නියෝගය හා අභියාචනා මණ්ඩල සභාපතිගේ නියෝගය යුක්ති සහගත ද යන්න හා යුක්ති සහගත නොවන්නේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳව වේ.

ප්‍රදානය

ලිපිගොනු අංකය : ඒ 3420

ඉල්ලුම්කරුගේ සහ වගදන්කරකරුගේ ප්‍රථම ප්‍රකාශ, දෙවන ප්‍රකාශ සහ ලේඛන සියල්ල කෙරෙහි මාගේ අවධානය යොමුකළ අතර,

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ පැවති ගොනුවලට අදාළව සිදුකළ පරීක්ෂණ වලදී සේව්‍ය සේවක දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉදිරිපත් කළ වාචික සහ ලිඛිත කරුණු අධ්‍යයනය කර මෙම ඉල්ලුම්කරුට යුක්තිය සහ සාධාරණය ඉටු නොවූ බවට මෙම නඩුවේ පැ 2 ලේඛනයට අනුව දෙපාර්තමේන්තුවට දැනුම් දී ආරවුල සමථයකට පත්කොට ඇත. එසේ හෙයින් කම්කරු කොමසාරිස් ජෙනරාල්වරයාගේ නිර්දේශය මත 131 වන අධිකාරිය කාර්මික ආරවුල් පනත මගින් ගරු කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා පිළිබඳ ගරු අමාත්‍යවරයා වෙත පැවරුණු බලතල ප්‍රකාරව අනිවාර්ය බේරුම්කරණය සඳහා මෙම ආරවුල මා වෙත යොමු කොට ඇත.

කෙටුම්පත් කරන ලද ආරවුලේ ස්වභාවය වන්නේ ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ දූරණියගල ඩිපෝ කළමනාකාර තැන විසින් 2006.03.20 දින සහ 2007.07.06 දිනෙන් ලබාදුන් චෝදනා පත්‍ර දෙක විභාග කොට ලබාදුන් නියෝග දෙක සහ අභියාචන විනය නියෝග දෙක යුක්ති සහගතද, යුක්ති සහගත නොවන්නේ ද එසේ නොවන්නේ නම් ඉල්ලුම්කරුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න වේ.

ඉල්ලුම්කරු පැ3, පැ4, චෝදනා පත්‍ර සමග පැ5 ශ්‍රී ලංගම විනය ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කොට ඔප්පු කොට සිටින්නේ චෝදනා පත්‍ර දෙක විනය පිළිබඳව මෙම නඩුවේ වගදන්කරකරු පාර්ශ්වය ඉල්ලුම්කරු සාමාජිකත්වය උසුලන වෘත්තීය සමිතියත්, කම්කරු කොමසාරිස්වරයාත් එකඟ වූ සාමූහික ගිවිසුම වන ශ්‍රී ලංකා විනය ව්‍යවස්ථාවේ බරපතල විෂමාවාර ක්‍රියාවන් පිළිබඳ පිළිවෙලට පටහැනිව පැ3, පැ4, චෝදනා පත්‍ර නිකුත් කර ඇති බවයි.

ඉල්ලුම්කරු සම්බන්ධයෙන් එකී චෝදනා පත්‍රවල නීතිමය තත්ත්වය සලකා බැලීමේදී පැ3 චෝදනා පත්‍රය අනුව විනය විභාග යේදී ඉදිරිපත් කරන ලියවිලි අංක 1 අනුව ඩිපෝවේ ආරක්ෂක පරීක්ෂක නිලධාරී විසින් 2005 .10.28 වන දින පැ3 චෝදනා පත්‍රය සඳහා විමර්ශන වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර ඇත. එහෙත් පැ3 චෝදනා පත්‍රය නිකුත් කර ඇත්තේ 2006.03.20 වන දින මාස 04යි දින 23 ක් ඉක්ම යාමෙන් පසුව බව පැහැදිලි වේ.

ඉහත කී තත්ත්වය විසඳිය යුතු නීතිමය තත්ත්වයක් බවට පත්වී ඇත.

පැ4 දරන චෝදනා පත්‍රයට අයත් විමර්ශන වාර්තාව වන වගදන්කරකරුගේ ආර් 9 ලේඛනයේ ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ 2007.03.26 වන දින වේ. එහෙත් පැ4 දරන චෝදනා පත්‍රය නිකුත් කර ඇත්තේ 2007.07.06 වන දින මාස 3යි දින 10ක් ඉක්ම යාමෙන් පසුව බව පැහැදිලි වේ.

පැ5 ශ්‍රී ලංගම විනය ව්‍යවස්ථාවේ බරපතල විෂමාවාර පිළිබඳව දක්වෙන්නේ ව්‍යවස්ථාවේ 4 (3) ව්‍යවස්ථාවට අනුව මූලික පරීක්ෂණ අවසන් වී මසක් ඇතුළත නිශ්චිත චෝදනා එකක් හෝ වැඩි ගණනක් ඇතුළත් චෝදනා පත්‍රයක් සේවක නිලධාරියාට නිකුත් කළ යුතු බවය. එයයි නීතිමය පදනම

ඉහත ව්‍යවස්ථාමය පරස්පරතාවය මත පැ3 දරන 2006.03.20 දිනැති චෝදනා පත්‍රය සහ පැ4 දරන 2007.07.06 දිනැති චෝදනා පත්‍ර දෙකම විනය ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි බව ප්‍රකාශ වී ඇත.

පැ3 දරන 2006.03.20 දිනැති චෝදනා පත්‍රය මගින් වගදන්කරකරු එම ඉල්ලුම්කරුට චෝදනා කරන්නේ 2005.05.10 දින රාත්‍රී කාලයේ දූරණියගල ඩිපෝවේ ආරක්ෂක පරීක්ෂක මහතාට සේවක මහතාගේ ඉදිරියේ පරුෂ වචනයෙන් බැණ වැදුණු බවයි.

වගදන්කරකරු 2011.12.12 දින මෙම නඩුවේ පළමු ප්‍රකාශය අනුව 2006.03.20 චෝදනා පත්‍රය යටතේ ප්‍රකාශ කොට සිටින්නේ 2005.05.10 දින මෙම ඉල්ලුම්කරු ආරක්ෂක පරීක්ෂක නිලධාරී මහතාට පරුෂ වචනයෙන් බැණ වැදුණු බවයි.

වගදන්කරකරු 2012.01.27 වන දින දෙවන ප්‍රකාශයට අනුව 2006.03.20 දිනැති චෝදනා පත්‍රය යටතේ ප්‍රකාශ කර සිටින්නේ 2005.05.10 දින ආරක්ෂක නිලධාරී මහතාට සේවක මහතාගේ ඉදිරියේ පරුෂ වචනයෙන් බැණ වැදුණු බවයි.

2017.10.03 වන දින (පිටු අංක 5) මෙම නඩුවේ වගඋත්තරකරුගේ සාක්ෂි අනුව ආරක්ෂක පරීක්ෂක මහතාට ඉල්ලුම්කරුගේ හරස් ප්‍රශ්නවලට ලබාදුන් පිළිතුරු අනුව සිද්ධිය සිදු වූ දිනය නිශ්චිතව සනාථ කිරීමක් සිදුකර නැත.

මේ අනුව ආරක්ෂක පරීක්ෂකවරයා ප්‍රකාශ කර සිටින්නේ වගඋත්තරකරුගේ පැ3 දරන චෝදනා පත්‍රයේ සඳහන් 2005.05.10 දිනය නොව වගඋත්තරකරුගේ මෙම නඩුවට ගොනුකළ දෙවන ප්‍රකාශයෙන් සඳහන් වන්නේ පරුෂ වචනයෙන් බැන වැදුණේ 2005.05.16 වන දින බවය.

2018.04.24 වන දින (පිටුව 13) ඉල්ලුම්කරු වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ හරස් ප්‍රශ්න හමුවේ වගඋත්තරකරුගේ සාක්ෂි කරු කියා සිටින්නේ පැ3 දරන 2005.05.10 වන දින නොව වගඋත්තරකරුගේ මෙම නඩුවේ පළමු සහ දෙවන ප්‍රකාශයෙන් දක්වන ආරක්ෂක මහතාට බැණ වැදුනේ 2005.05.16 වන දින බවයි.

මෙහිදී වගඋත්තරකරුගේ සාක්ෂිකරුවන්ද නිශ්චිත එක දිනයක් සඳහන් කර නොමැත. සාක්ෂිකරුවන්ගේ සාක්ෂි සටහන්වල පරස්පරතා දක්නට ඇත. සාක්ෂිකරුට එම සටහන ගරු අධිකරණයේ පරීක්ෂාවට භාජනය කර ඇත. පැ3 ලේඛනයේ සංස්කරණය කළ කුඩා ලේඛනයක් බවට සැකයක් මතු වේ.

“එහෙම එක එකාට ඕනෑ විදියට කටඋත්තර දෙන්න අපි බැඳිලා නැහැ.” යන්න ඉල්ලුම්කරු ප්‍රකාශ කර ඇත. එම වාක්‍යයට අසහ්‍ය වචනයක් ඇතුළු කර ඇති බව ලේඛන පරීක්ෂා කිරීමේ දී පැහැදිලි වී ඇත. ශිෂ්ට සම්පන්න වචන පරුෂ වචනයට සංස්කරණය කර ඇති බව පැහැදිලි වේ.

මෙම විනය ක්‍රියා මාර්ගය ද්වේෂ සහගතව වංක චේතනාවෙන් කර ඇති බව ඉල්ලුම්කරු ප්‍රකාශ කර ඇත. එය ද සැලකිල්ලට භාජනය කරමි.

දූරණියගල ඩිපෝවේ දෙරටු අවසරපත් ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කර ඇත්තේ ඉල්ලුම්කරුගේ පැ8 සහ වගඋත්තරකරුගේ ආර් 21 ලෙස ඉදිරිපත් කළ එකම ලේඛනය ආරක්ෂක කළමනාකරු නිකුත් කළ ආරක්ෂක සේවා ප්‍රතිසංවිධාන හා දොරටු අවසරපත් යන වක්‍රලේඛන ලිපි අනුව එකී වක්‍රලේඛන ලිපියේ වපසරිය තුළ වේ. මෙම දූන්විම් පුවරුවට යැවූ පොදු ලේඛනයක් ද වේ. මෙම ලේඛනය සේවකයා තේරුම් ගන්නේ එකී වක්‍රලේඛනයේ අඩංගු උපදෙස් වපසරිය තුළ මිස මෙම නඩුවේ වගඋත්තරකරුවන්ගේ ප්‍රකාශ අනුව නොවන බව පැහැදිලි වේ.

ඉල්ලුම්කරු පැ1 පත්විම් ලිපිය අනුව දූරණියගල ඩිපෝවේ ක්ෂේත්‍ර ගණයට අයත් ජංගම පරීක්ෂකවරයෙකි. මේ අනුව වගඋත්තරකරුගේ ප්‍රකාශයේ ඉල්ලුම්කරු 8෪ ශ්‍රේණියේ ජංගම පරීක්ෂක තනතුරක් දරන බව ප්‍රකාශ කර ඇත.

ආර් 21 ලේඛනයට අනුව කුමන නිලධාරීන් දොරටු අවසරපත් නොමැතිව ඩිපෝවෙන් බැහැර යා හැකිද යන්න සඳහන් කර ඇත. එහිදී ක්ෂේත්‍ර සංවිධානය කිරීමට අයත් රියදුරු කොන්දොස්තර ජංගම පරීක්ෂක නිලධාරී මහතුන් හට එසේ කළ හැකි බවට සඳහන්ව ඇත. ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරුට ද බැහැර වීමට අවසර පත්‍රයක් අනවශ්‍ය බව සනාථ වේ.

පැ4 චෝදනා පත්‍රයට අනුව 2007.01.27 දින ඉල්ලුම්කරු රාජකාරි වේලාව තුළ එම ස්ථානයෙන් බැහැර ගොස් ඇත. එසේ යාමට පෙර දූරණියගල ඩිපෝවේ බැහැර යාමේ ලේඛනයේ නියමිත සටහන් තබා ඇත. අනුමැතිය ලබා ගන්නා තීරුවේ ඩිපෝවේ කළමනාකරුගෙන් අනුමැතිය ලබා ඇත. බැහැර යාමෙන් පසු ඩිපෝවට පැමිණීමේ දී බැහැර යාමේ ලේඛනයේ විධිමත් සටහන් තබා කළමනාකාර නිලධාරී මහතාගේ අනුමැතිය ලබා ඇත. ඒ අනුව ඔහු බැහැර යාම නිසි ක්‍රියා පටිපාටියට අනුව සිදුකර ඇත.

දූරණියගල ඩිපෝවේ කළමනාකරු විසින් ඉල්ලුම්කරුගේ පත්විම් ලිපිය පිළිබඳව අනවබෝධයෙන් කටයුතු කර ඇත. ඉල්ලුම්කරුගේ අවසර හඳුනාම්පත මත පිහිටා දඬුවම් දීමට පෙළඹී ඇති බව සනාථ වේ.

ඉල්ලුම්කරුට විරුද්ධව ඇති චෝදනා ජ්‍යෙෂ්ඨ විනය නිලධාරීන් විසින් ලබා දී විනය නියෝගය හා අභියාචනා මණ්ඩලයේ සභාපතිගේ අභියාචනා නියෝගය ලබා දීමේ දී ඉල්ලුම්කරු තම නිර්දෝෂීභාවයට ලේඛන සහිතව කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබුණ ද එකී කරුණු නොසලකා හැරීමක් සිදු වී ඇත.

ඒ අනුව මෙම විභාගයේ දී ඉල්ලුම්කරු විසින් ඔහුගේ නිර්දෝෂීභාවය ලේඛන සහිතව ඔප්පු කර ඇත.

ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරු ඉහත චෝදනාවලින් නිදහස් කිරීමට නියෝග කරමි.

ඉල්ලුම්කරුගේ කපා හරින ලද දින 3 ක චේතන නැවත ගෙවීමට නියෝග කරන අතර, ඉල්ලුම්කරු කාර්මික අධිකරණයේ පෙනී සිට මෙම නඩු විභාගය පවත්වාගෙන ගිය හෙයින් ඉල්ලුම්කරුට වන්දි වශයෙන් රුපියල් පනස් පන් දහසක (රු.55,000/-) මුදලක් ගෙවීමට නියෝග කරමි.

මෙම ගෙවීම් දිස්ත්‍රික් කම්කරු කාර්යාලය නැගෙනහිර කොළඹ මගින් ගෙවීමට නියෝග කරමි.

මෙම නියෝගය ලබා දී මසක් ඇතුළත ගෙවීම් කළ යුතු වේ.

මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ විය යුතු බව ද ප්‍රකාශ කරමි.

එය සාධාරණ හා යුක්ති සහගත යැයි මාගේ හැඟීම හෙයින් ඒ අනුව මාගේ ප්‍රදානය මෙසේ නිකුත් කරමි.

2020 ඔක්තෝබර් 15 වැනි දින.

නීතිඥ කේ. ඒ. ට්‍රෙවර් ප්‍රනාන්දු
බේරුම්කරු
කාර්මික අධිකරණය.

02 - 526

මගේ අංකය: IR/19/05/2012.
IR/19/06/2012.
IR/19/07/2012.

කාර්මික ආරාධුල් පනත - 131 වන අධිකාරිය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2015.03.31 දිනැති හා අංක 1908/25 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2015.03.19 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් බණ්ඩාරවෙල අයිස් ලැබී වත්තෙ හි ඒ. එම්. එම්. කේ. අතපත්තු මයා, ඒ. එම්. ඇන්තනි මයා, ආර්. එම්. පීටර් සික්කේදේ මයා සහ කොළඹ 12, චේල්ල විදිය, අංක 280 හි පිහිටි මල්වත්ත වැලි ප්ලාන්ටේෂන් පී. එල්. සී. අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2020.10.30 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

බී. කේ. ප්‍රනාන් වන්දකීර්ති,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2020 දෙසැම්බර් මස 23 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය: IR/19/05/2012.

IR/19/06/2012.

IR/19/07/2012.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

1. ජී. එම්. එම්. කේ. අතපත්තු මයා

2. ඒ. එම්. ඇන්තනි මයා

3. ආර්. එම්. පීටර් සිංඤ්ඤා මයා

අයිස්ලැබ් වත්ත, බණ්ඩාරවෙල.

පළමු පාර්ශවය

නඩු අංකය: A 3596

සහ

මල්වත්ත වැලි ප්ලාන්ටේෂන් පී.එල්.සී,

අංක 280, වේල්ල විදිය,

කොළඹ.

දෙවන පාර්ශවය

අතර පවතින ආරවුල

ප්‍රදානය

අධිකරණ සහ කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ, ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් කම්කරු හා වෘත්තීය සමිති සබඳතා අමාත්‍යවරයා වශයෙන් එතුමාට පැවරී ඇති බලතල ප්‍රකාර ව උක්ත ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමරයකට පත්කිරීම සඳහා 2015.03.19 දිනැති නියෝගයෙන් බේරුම්කරු වශයෙන් මා පත්කොට මා වෙත යොමුකර ඇත.

ආරවුලට හේතු වී ඇති කාරණය :

බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමු කොට ඇති උක්ත නියෝගය ප්‍රකාර ව ඉහත සඳහන් දෙපාර්ශවය අතර උද්ගත වී ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කාරණය වනුයේ :

“මල්වත්ත වැලි ප්ලාන්ටේෂන් පී.එල්.සී. යටතේ බණ්ඩාරවෙල අයිස්ලැබ් වතුයායේ තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කළ ඒ. එම්. එම්. කේ. අතපත්තු නැමති සේවක මහතා වෙනුවෙන් 2008, 2010 හා 2011 වර්ෂ සඳහා ද, ඒ. එම්. ඇන්තනි නැමති සේවක මහතා වෙනුවෙන් 2008, 2009 වර්ෂ සඳහා ද, ආර්. එම්. පීටර් සිංඤ්ඤා නැමති සේවක මහතා වෙනුවෙන් 2008 වර්ෂය සඳහා ද තේ කොමිස් දීමනාව ලබා නොදීම යුක්ති සහගත ද එසේ යුක්ති සහගත නොවන්නේ නම් ඔවුන් වෙත ලබා දිය යුතු සහන කවරේ ද යන්න පිළිබඳව වේ.”

නඩු පටිපාටිය :

බේරුම්කරණ විභාග පටිපාටිය අනුව පළමුවන සහ දෙවන පාර්ශ්වයන් ස්වකීය ස්ථාවරයන් දැක්වෙන පළමුවැනි ප්‍රකාශයන් සහ දෙවැනි ප්‍රකාශයන් කාර්මික අධිකරණය වෙත භාර දෙනු ලැබුණි. එකී පළමු සහ දෙවන ප්‍රකාශ දෙපාර්ශ්වයන් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබීමෙන් පසු 2015.07.13, 2015.08.10, 2015.08.25, 2015.09.15, 2015.09.26, 2015.12.18, 2016.01.04, 2016.03.21, 2016.04.18, 2016.05.31, 2016.07.21, 2016.09.20, 2016.11.03, 2016.12.15, 2017.02.14, 2017.03.21, 2017.06.06, 2017.07.28, 2017.09.22, 2017.10.06, 2018.01.25, 2018.03.07, 2018.04.02, 2018.05.25, 2018.06.12, 2018.06.22, 2018.09.12, 2018.10.25 සහ 2018.11.27 යන දිනයන්හි දී මා විසින් බේරුම්කරණ විභාගය පවත්වා අවසන් කරන ලදී. පරීක්ෂණය සඳහා දින නියම කරනු ලැබූ නමුත් 2015.09.21, 2015.11.23, 2016.01.25, 2016.06.21, 2016.08.18, 2017.05.04, 2018.08.25, 2017.11.23, 2018.05.02, 2018.07.23 යන දිනයන්හි දී විවිධ හේතූන් නිසා බේරුම්කරණ විභාගය පැවැත්වීමට නොහැකි වූ බව ද සටහන් කරමි. මෙම බේරුම්කරණ විභාගය දී ඇති යොමුව ඉලක්ක කරගෙන පරීක්ෂණය කරගෙන යාම පහසු කරවන පරිද්දෙන් පිළිගැනීම් සහ විසඳනාවන් කීපයක් තීරණය කරගැනීමට දෙපාර්ශ්වයේ එකඟත්වය පරිදි කටයුතු කරන ලදී. 2015.12.18 වැනි දින පිළිගැනීම් සහ විසඳනාවන් තීරණය කිරීමේ දී පහත සඳහන් සටහන වාර්තා කරන ලදී.

“මෙම විසඳනාවන් සහ පිළිගැනීම් සටහන් කරනු ලැබුවේ සිවිල් අධිකරණයක පිළිගැනීම් සහ විසඳනාවන් තීරණය කරන නෛතික සිද්ධාන්තවලට ඉඳුරා ම එකඟවන ආකාරයෙන් නොවේ. ඒවා අප විසින් පිහිටුවා ගනු ලැබුවේ හුදෙක් ම පරීක්ෂණයේ ප්‍රස්තුතය විසිරී යාම වළක්වා කිසියම් රාමුවක් තුළ පමණක් මෙම විභාගය කරගෙන යාමේ කාර්ය පටිපාටියේ පහසුව සඳහා පමණක් ය. ඒ බව දෙපාර්ශ්වය ම දැනුවත් කරන ලදී.”

ඒ අනුව පහත දැක්වෙන පිළිගැනීම් දෙක සටහන් කරන ලද අතර පරීක්ෂණයේ දී හඬ කිරීමකට ලක් නොවිණ.

1. තේ කොමිස් ව්‍යවස්ථාපිත දීමනාවක් නොවන බව,
2. තේ කොමිස් නොගෙවීම පත් කිරීමේ ලිපියේ කොන්දේසි උල්ලංඝනය කිරීමක් නොවන බව.

ඒ පිළිගැනීම්වලින් පසුව පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ විසඳනාවන් 09 ක් ද, දෙවැනි පාර්ශ්වයෙන් විසඳනාවන් 17 ක් ද වශයෙන් විසඳනාවන් 26 ක් සටහන් කරන ලදී. ඒ විසඳනාවන් අතුරෙන් දෙවැනි පාර්ශ්වය යෝජනා කළ පහත සඳහන් විසඳනාවන් දෙක මූලික විරෝධතාවන් ලෙස හඬ කිරීමකට ලක් විය.

“10 (අ) තේ කොමිස් නොගෙවීම කාර්මික ආරවුල් පනත යටතේ කාර්මික ආරවුලක් ලෙස නිර්වචනය වේ ද?

(ආ) එකී ඉල්ලීම කලකට පසු කිරීම හේතුවෙන් කාලාවරෝධ වී ඇද්ද?

11. ඉහත විසඳනාවන් එකක් හෝ වැඩි ගණනක් දෙවන පාර්ශ්වයේ වාසියට සිදු වේ නම් පළමු පාර්ශ්වයේ ඉල්ලීම මූල දී ම නිශ්ප්‍රභා කළ යුතු ද?”

ඒ පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ ලිඛිත සහ වාචික සැලකිල්ලි සැලකිල්ලට ගැනීමෙන් පසු බේරුම්කරණ විභාගය දිගටම පවත්වාගෙන යායුතු බවට මා විසින් තීරණයක් දෙන ලදී.

ඒ අනුව සාක්ෂි විභාගය පවත්වාගෙන යන්නට යෙදුණි.

පසුබිම :

ආරවුල සම්බන්ධයෙන් මෙහි සහනය පහත අතපත්තු, ඇත්තනි සහ පීටර් සිංඤ්ඤායන තිදෙනා මල්වත්ත වැලිප්පාන් වෙමන් පී.එල්.සී. නමැති වතු සමූහයට අයත් අයිස්ලැබේ වත්තේ (Aislaby) පිළිවෙලින් කණිෂ්ඨ සහකාර කර්මාන්තශාලා නිලධාරී, ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර කර්මාන්තශාලා නිලධාරී සහ කාර්මික යන තනතුරුවල සේවය කරමින් සිටි විශ්‍රාම ලබා සිටින අය වෙති. එම වතු සමූහයේ තේ කර්මාන්තශාලාවල සේවය කළ සේවකයින්ට නියමිත උච්ඡත්ව මට්ටම ඉක්මවා කාර්යසාධනය පෙන්නුම් වර්ෂවල සේවක දිරිගැන්වීම් වශයෙන් තේ කොමිස් (Tea Commission) මුදල් ගෙවීමක් සිදු කර ඇත. එම තේ කොමිස් ගෙවීම ව්‍යවස්ථාපිත ගෙවීමක් නොවන බව දෙපාර්ශ්වය ම විසින් හඬ කිරීමකින් තොරව පිළිගැනුනු කරුණකි. කෙසේ වුවත් එය වසර ගණනාවක් තිස්සේ සේවකයින් භුක්ති විඳිමින් සිටි වරප්‍රසාදයක් බව පැහැදිලි වේ. තේ කොමිස් නමින් හැඳින්වූ මෙම දීමනාව ප්‍රසාද දීමනාවකට සමාන වුවත් වන අතර අපේක්ෂිත කාර්යසාධන මට්ටම ඉක්මවා ලාභ උපයාදීම සඳහා සේවකයින් දක්වන දායකත්වය උදෙසා ගෙවන දීමනාවක් (Performance Incentive) බව අනාවරණය විය.

මෙහි සහනය පහත සේවකයින් තිදෙනා කියා සිටින්නේ තමන්ට ගෙවිය යුතු වූ පහත සඳහන් තේ කොමිස් මුදල් නොගෙවා අහිමි කිරීමෙන් කළමනාකාරිත්වය බලවත් අසාධාරණයක් කර ඇති බවයි.

අතපත්තු මහතාට	2008 වර්ෂයට	රු. 88,445.70
	2010 වර්ෂයට	රු. 23,729.00
	2011 වර්ෂයට	රු. 72,397.70
	එකතුව	රු. 184,572.40
ඇන්තනි මහතාට	2010 වර්ෂයට	රු. 107,697.88
	2011 වර්ෂයට	රු. 129,374.91
	එකතුව	රු. 237,072.79
පීටර් සිංඤ්ඤා මහතාට	2011 වර්ෂයට	රු. 88,778.54
	එකතුව	රු. 88,778.54

මෙම කාල පරිච්ඡේදයන් සඳහා මෙම වත්තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කළ අනෙකුත් සේවකයින්ට තේ කොමිස් ගෙවා තිබුණි. ඒ අනුව ඔවුන් තිදෙනාගේ ඉල්ලීම වන්නේ තේ කොමිස් මුදල් සේවකයින්ට ගෙවූ වකවානුවල තමන් කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කළ බැවින් ද, එම දීමනාවන්ට තමන් හිමිකම් ලබන බැවින් ද, ඒවා නොගෙවා අහිමි කිරීමට හේතුවන කිසිවක් තමන් කර නොමැති බැවින් ද ඉහත කී මුදල් ප්‍රමාණයන් පොළිය ද සමග ලබාදෙන ලෙසයි. යොමුවේ සඳහන් කාර්මික ආරවුල උපවිත වී ඇත්තේ ඒ ආකාරයෙනි.

පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ ස්ථාවරය :

සාමාන්‍ය උච්ඡත්ව මට්ටම් කාර්යසාධන තලයන් ඉක්මවා ලාභ උපයා දී ඇති අදාළ වර්ෂවල තමන් දෙවන පාර්ශ්වයේ සේවයෝජක ආයතනයට අයත් තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කළ බව.

තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කරන සෑම සේවකයෙකුටම හිමිකමක් ලෙස තේ කොමිස් ගෙවන බව.

තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කළ අනෙකුත් සේවකයින්ට ඉහත කී කාලපරිච්ඡේදවලට අදාළව තේ කොමිස් ගෙවූ බව.

එකී වරප්‍රසාදය ලැබූ අනෙක් සේවකයින් විසින් සපුරාලන ලද සියලු අවශ්‍යතා තමන් ද සපුරා ඇති බව, සහ එකී දීමනාවන් තමන්ට පෞද්ගලික වන සේ නොගෙවා හැරීමට කිසිදු හේතුවක් නොමැති බව.

වර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ ලබමින් සිටි එම තේ කොමිස් මුදල් වරප්‍රසාදයක් වශයෙන් ලැබීමට තමන් හිමිකරුවන් ව සිටි බව.

ඒ නිසා ඉල්ලීමේ සඳහන් පරිදි අතපත්තු, ඇන්තනි සහ පීටර් සිංඤ්ඤා යන අයට එකී කාල පරිච්ඡේදයන්ට අදාළව ඉහත දැක්වූ තේ කොමිස් මුදල් ප්‍රමාණයන් ලැබිය යුතු බව.

දෙවැනි පාර්ශ්වයේ ස්ථාවරය :

තේ කොමිස් දීමනාව ව්‍යවස්ථාපිත ගෙවීමක් නොවන බව.

තේ කොමිස් මුදල් ඔවුන්ගේ පත්වීමේ ලිපිවල අඩංගු වන සේවා කොන්දේසියක් මත හිමිකමක් ලබන දෙයක් නොවන නිසා එය නොගෙවීමෙන් රැකියා ගිවිසුමේ සේවා කොන්දේසියක් උල්ලංඝනය වී නොමැති බව.

තේ කොමිස් මුදල් තමන්ට අයිතිවාසිකමක් ලෙස ලැබීමට හිමිකම් ලබන්නේ යයි සනාථ කළහැකි කවර ආකාරයක හෝ ලියවිල්ලක්, වක්‍රලේඛයක් වැනි කිසිදු ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට පළමුවැනි පාර්ශ්වය අසමත් වූ බව, ඒ නිසා ඉල්ලුම්කරුවන්ට ඉල්ලා සිටින තේ කොමිස් මුදල් සඳහා හිමිකම්පෑමට කිසිදු නීතිමය ඉඩක් නොමැති බව, ඒ නිසා එය අයිතිවාසිකමක් නොවන බව.

තේ කොමිස් ගෙවීම හුදෙක් කළමනාකාරිත්වයේ අභිමතය මත ගෙවන්නක් වන බව, උදාහරණයක් ලෙස 2007 වර්ෂයේ දී කිසිදු සේවකයෙකුට තේ කොමිස් මුදල් නොගෙවීමෙන්, සහ අතපත්තු යන අය 2000 වර්ෂයේ දී සේවයට බැඳුනත් ඔහුට මුලින් ම තේ කොමිස් ගෙවා ඇත්තේ 2006 වර්ෂයේ දී බව. 2000 සිට 2005 දක්වා කාලයට තේ කොමිස් ඔහු නොඉල්ලන්නේ එම දීමනාව කළමනාකාරිත්වයේ අභිමතය මත ගෙවන්නක් යන්න ඔහු විසින් පිළිගෙන ඇති නිසා බව. ලැබීමට අයිතිය ඇති සේවකයෙකුට වුව ද කළමනාකාරිත්වයේ අභිමතය පරිදි තේ කොමිස් මුදල් නොගෙවා සිටිය හැකි බව.

මෙම ගෙවීම සේවකයාගේ කාර්යසාධනය පදනම් කරගෙන ගෙවන්නක් වන අතර අතපත්තු නමැති පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ සහනය පතන පළමුවැනි ඉල්ලුම්කරු අතපත්තු 2010 වර්ෂයේ දී මාස තුනක කාලයක් සේවයට නොපැමිණීමේ හේතුවෙන් සේවය හැර ගියා ලෙස සැළකීමේ අවසන් නිවේදනය (බේරුම්කරණ විභාගයේ දී R2 ලෙස දෙවන පාර්ශ්වයෙන් ලකුණු කළ ලේඛනය) නිකුත් කර තිබුණු බව. ඒ හැරුණු විට ඔහුගේ සේවයට පැමිණීමේ දෝෂ සහිත බව සම්බන්ධයෙන් නිතර අවවාද කිරීම් කර ඇති බව, සහ විශ්‍රාම ගැන්වීමෙන් පසු ව ඔහු පදිංචි ව සිටි නිලනිවාසයෙන් ඉවත් නොවී පාලනාධිකාරිය අපහසුතාවකට පත්කිරීම ආදී කරුණු මගින් උසස් කාර්යසාධනයක් පදනම් කර කරන ගෙවීමක් ලැබීමට ඔහු සුදුසුකම් නොලබන බව.

සාමාන්‍ය වශයෙන් කිසියම් වර්ෂයකට අදාළ තේ කොමිස් මුදල් ගෙවන්නේ අවුරුදු දෙකක් ඉක්මයාමෙන් පසුව බව. උදා: 2008 වර්ෂයේ තේ කොමිස් මුදල් ගෙවීම් කරනු ලබන්නේ 2010 වර්ෂයේ දී ය. එසේ ගෙවීම් කරන අවස්ථාවේ දී සේවයේ නිරත වී සිටින සේවකයින්ට පමණක් එම ගෙවීම ආයතනයේ සාමාන්‍ය පුරුද්ද බව. මල්වත්ත වැලි වතු සමූහයට අයත් වෙනත් වතු වල ද මෙම ක්‍රියාවලිය සිදු වන බවට සානියාවත්ත, ඇටම්පිටිය වත්ත ආදී වතු වල තේ කොමිස් මුදල් ගණනය කළ ලේඛන (R8, R8a, R8b, R9, R9a, R9b) වලින් බව පැහැදිලි බව.

අයිස්ලැබේ වත්තේ සේවය කළ කර්මාන්තශාලා නිලධාරී ජේ. පී. ඔගස්ටස් මහතා උදාහරණයක් ලෙස දක්වමින් ඔහු 2013.01.31 දින සිට සේවයේ යෙදී නොසිටීමේ හේතුවෙන් 2011 වර්ෂයට අදාළ තේ කොමිස් මුදල් නොගෙවූ බව. (R9 සහ R7a)

2008 වර්ෂයට අදාළ තේ කොමිස් මුදල් අතපත්තු යන අය සේවයෙන් ඉවත් වන තුරු ම ඉල්ලා නොසිටි බව සහ එසේ ඉල්ලා නැත්තේ එය තමාට හිමි නැති බව දැන සිටි නිසා බව.

පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ සහනය පතන දෙවැනි ඉල්ලුම්කරු ඇත්තනි යන අයට සහ තුන්වැනි ඉල්ලුම්කරු පීටර් සිංඤෝ යන අයට පොදුවේ ඉහත සඳහන් කරුණු ම අදාළ කර ගත යුතු බැවින් ඉල්ලුම්කරන තේ කොමිස් මුදල් ඔවුන් දෙපලට ද ගෙවීමට දෙවැනි පාර්ශ්වයේ ආයතනය බැඳී නොමැති බව. මුදල් ගෙවීම් කරන අවස්ථාව වන විට සේවයේ නිරත වී නොසිටින සේවකයින්ට තේ කොමිස් නොගෙවීමේ ප්‍රතිපත්තිය මත ඔවුන් දෙදෙනාට නොගෙවන ලද බව.

කෙනෙකුට අහිමි කරන ලද හිමිකමක් ඉල්ලා සිටින්නේ නම් තම හිමිකම පුද්ගලිකව කියා පා එය ඔප්පුකිරීමේ භාරය ඉල්ලීම කරන අදාළ පුද්ගලයාගේ වගකීමක් බවත්, පීටර් සිංඤෝ නැමති අය තම හිමිකම ඔප්පුකර ඉල්ලා නොසිටි බැවින් එය ගෙවීමට සේවයෝජක ආයතනයට නොහැකි බව.

නිරීක්ෂණ සහ නිගමන

තේ කොමිස් මුදල් ගෙවීම ව්‍යවස්ථාපිත ගෙවීමක් නොවන බව මෙහිදී දෙපාර්ශ්වය ම හඬ කිරීමකින් තොරව පිළිගන්නා ලද කරුණකි. එබඳු ගෙවීමකට හිමිකම් ලබන්නේ ය යන්න පත්වීමේ ලිපිවල සේවා කොන්දේසියක් ලෙස ඇතුළත් වී නොමැති බවට ද වාදයක් නැත. කෙසේ වෙතත් සාමාන්‍ය උචිත්තව මට්ටම ඉක්මවා නිෂ්පාදනය ඉහළ නංවන වර්ෂවල ඊට දායකත්වය දුක්වූ තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කළ සේවකයින්ට තේ කොමිස් මුදල් ගෙවීමේ ක්‍රමවේදයක් මෙම වතුවල සේවක වරප්‍රසාදයක් ලෙස ලබාදෙමින් පවතින්නක් බව මෙම වත්තට පමණක් නොව වතු සමූහයේ අනෙකුත් වතුවල ද සේවකයින්ට ගෙවන ගෙවීමක් වීමෙන් පැහැදිලි වේ. ඒ අනුව සේවකයින් එකමුතු ව වැඩ කොට කාර්යසාධන මට්ටම ඉහළ නැංවුවහොත් තමන්ගේ දායකත්වයට තේ කොමිස් මුදල් ලැබීමේ සාධාරණ අපේක්ෂාවක් (Reasonable Expectation) සේවකයින්ට ඇති වේ. ඒ අනුව දීමනාව හිමිකම් ලැබෙන පිරිස්වලට එය ලැබීමේ අයිතිය අභියෝගයට ලක් කළ හැක්කක් නොවේ.

මෙහි සහනය පතන සේවකයින් ඉල්ලා සිටින කාලපරිච්ඡේදවලට අදාළ ව එක් එක් අය තේ කොමිස් ලැබීමට හිමිකම් තිබේ ද?

1. ඒ. එම්. එම්. කේ. අතපත්තු මහතා

2015.09.21 දින පළමුවැනි පාර්ශ්වය ඉදිරිපත් කර තිබුණු පළමුවැනි ප්‍රකාශයේ 8 වැනි ඡේදයට අනුව 2008 වර්ෂයට රු. 88,445.70ක් ද, 2010 වර්ෂයට රු. 23,729.00ක් ද, 2011 වර්ෂයට රු. 72,397.70ක් ද හිඟ තේ කොමිස් මුදල් වශයෙන් තමාට හිමි බව සැළ කර සිටී. මෙම තේ කොමිස් දීමනාව ගණනය කරමින් සේව්‍යෝජක ආයතනය සකස් කළ විස්තරාත්මක ගෙවීම් ලේඛනවල පිටපත් 2015.07.13 වැනි දින පළමුවැනි පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් පළමුවැනි ඉල්ලුම්කරු අතපත්තු මහතා විසින් ඉදිරිපත් කළ පළමුවැනි ප්‍රකාශයට අමුණා තිබුණි. (2015.07.13 වැනි දිනැති මෙකී පළමුවැනි ප්‍රකාශය වෙනුවට ආදේශ කළ 2015.09.21 දිනැති පළමුවැනි ප්‍රකාශය මෙම පරීක්ෂණයේ දී පිළිගන්නා ලේඛනය වුව ද, එකී 2015.07.13 දිනැති ප්‍රකාශයට අමුණා ඇති ඇමුණුම් භාවිත කිරීමට ඉඩ සලසා ඇත. 2015.10.26 දිනැති බේරුම්කරණ විභාගයේ කාර්ය සටහන්වල 02 වැනි පිටුව අදාළ වේ.) 2011 වර්ෂයට අයිස්ලැබේ වත්තේ කර්මාන්තශාලා සේවකයින්ට තේ කොමිස් මුදල් ගෙවීමට සකස් කළ ලේඛනය ලෙස දෙවැනි පාර්ශ්වය විසින් R7a ලෙස ලකුණු කළ ලේඛනය, ඉහත කී පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ පළමුවැනි ප්‍රකාශයට අමුණා ඇති 2011 වර්ෂයේ ගෙවීම් ලේඛනයට ඉදුරා ම සමාන වේ. එම ලේඛන දෙකෙන්ම පැහැදිලි වන්නේ අයිස්ලැබේ වත්තේ තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කරමින් සිටි කර්මාන්තශාලා නිලධාරී ඒ. එම්. එම්. කේ. අතපත්තු යන අයට 2011 වර්ෂය සඳහා රු. 72,397.70 ක් හිමිවන බවට ගණන් බලා ඇති බවයි. ඒ ආකාරයෙන්ම සකස් කරනු ලැබ ඇති 2008, 2009, 2010 සහ 2011 යන වර්ෂවලට අදාළ තේ කොමිස් මුදල් ගණනය කරමින් දෙවන පාර්ශ්වයේ ආයතනය විසින් සකස් කරන ලදැයි ඉදිරිපත් වී ඇති ලේඛන මෙම ප්‍රදානය සකස් කිරීමේ දී මම අව්‍යාජ ලේඛන ලෙස මම පිළිගනිමි. ඒ පිළිබඳ ව දෙවැනි පාර්ශ්වයෙන් හබ කිරීමක් ද සිදු වුනේ නැත. මල්වත්ත වැලි ප්ලාන්ටේෂන් වතු සමූහයට ම අයත් තවත් වතු දෙකක තේ කොමිස් ගෙවීම සඳහා ඒ ඒ ආයතන විසින් සකස් කරන ලද ලේඛන ලෙස දෙවැනි පාර්ශ්වය විසින් (R8, R8a, R8b, R9, R9a, R9b) ලේඛන හා සසැදීමෙන් ද ඉහත කී ලේඛනවල අව්‍යාජභාවය තහවුරු වේ.

නොගෙවා තැබුවත් ඒ ඒ වර්ෂයන්ට අදාළ ව පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් සඳහා තේ කොමිස් හිමිවන බවට මෙසේ ආයතනය විසින් ම ඒවා ගණනය කොට තැබීමෙන් ම ඔවුන්ගේ හිමිකම මම පිළිගනිමි. අතපත්තු යන අයට 2008, 2009, 2010 සහ 2011 යන වර්ෂ හතර සඳහා ම තේ කොමිස් හිමි බවට ගෙවීම් ලේඛන සකස් කර ඇති අතර ඉන් 2009 වර්ෂය සඳහා හිමිවන තේ කොමිස් මුදල වශයෙන් රු. 102,582/- ක මුදලක් ඔහුට ගෙවා ඇති බවට A1 ලේඛනයත්, එම මුදල් තම ගිණුමට බැර කළ බවට A2 ලේඛනයත් පළමුවැනි පාර්ශ්වය විසින් ලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. එම ලේඛන දෙවන පාර්ශ්වයෙන් වූ විරෝධතා මත ඔප්පු කිරීමේ භාරයට යටත්ව ලකුණු කරනු ලැබුව ද, පසුව දෙපාර්ශ්වය ම ඒ ලේඛන කිසිදු හබ කිරීමකට ලක් කරනු ලැබුවේ නැත. තවදුරටත් දෙවැනි පාර්ශ්වය තම සාක්ෂි මෙහෙයවීමට A2 ලේඛන භාවිත කර ඇත. එසේ ඔප්පුකිරීමේ භාරයට යටත් ව ලකුණු කළ A1 ලේඛනය දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ලකුණු කළ R7a ලේඛනයට සමරූපී වේ. ඒ නිසා එම ලේඛන මා පිළිගන්නා අතර 2009 වර්ෂයට අතපත්තු යන අයට තේ කොමිස් ගෙවා ඇති බවට මම සැහීමට පත් වෙමි.

අතපත්තු යන අයගේ විනය පිළිබඳ ප්‍රශ්න පාලනාධිකාරියට තිබුණු බව නිරීක්ෂණය වේ. ඔහු නිවාඩු ලබා නොගෙන මාස තුනක් වැනි දීර්ඝ කාලයක් සේවයට වාර්තා නොකිරීම, පිළිගත නොහැකි වෛද්‍ය සහතික ආදිය ඉදිරිපත් කිරීම වැනි දෑ දෙවැනි පාර්ශ්වය විසින් පෙන්වාදෙන ලදී. අතපත්තු නමැති සේවකයාගේ රැකියා කටයුතුවල පැවති දෝෂයන් පිළිබඳව දෙවැනි පාර්ශ්වය ඉදිරිපත් කරන කරුණුවල සත්‍යතාවක් තිබෙන්නට හැකියාවක් ඇතත් එබඳු දෝෂයන් සම්බන්ධයෙන් අතපත්තු යන අයට අවවාද කොට, සමාව දී, නැවත සේවයට වාර්තා කිරීමට ඉඩ දී, හිඟ වැටුප් පවා ගෙවා ඇත. සේවයේ අඩුපාඩු හේතුවෙන් දඬුවමක් වශයෙන් ඔහුට තේ කොමිස් ලබා නොදුන්නේ නම් ඔහුට ඒ බව ලිඛිත ව දැනුම් දිය හැකිව තිබුණු බව ද සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණකි. ඔහුට තේ කොමිස් ගෙවීමට ගෙවීම් ලේඛන සහ වවුචර පවා සකස්කොට තිබුණු බව ද පැහැදිලි කරුණකි. අනෙක් අතට ඔහු නිල නිවාසයෙන් ඉවත් නොවී අනවසරයෙන් රැඳී සිටීම ද යහපත් සේවකයෙකුගේ ලක්ෂණයක් නොවන බවට ද පරීක්ෂණයේ දී කරුණු දක්වුණි. ඒ තත්ත්වය මෙහි යොමුව සම්බන්ධයෙන් අදාළ කර ගැනීමට නොහැක්කේ එය තේ කොමිස් නොගෙවා ඇති කාලපරිච්ඡේදයට පසු ව සිදු වී ඇති කාරණයක් වන නිසා ය.

දෙවන පාර්ශ්වයේ සේවයෝජක ආයතනය කිසියම් වර්ෂයකට අදාළ ව සේවකයින්ට තේ කොමිස් ගෙවීම් කරනු ලබන්නේ සාමාන්‍ය වශයෙන් වසර දෙකක ප්‍රමාදයකින් පසුව ය. අනෙක් අතට තේ කොමිස් මුදල් ලබාගැනීමට හිමිකම් ලබන්නේ එම ගෙවීම කවර කාල පරිච්ඡේදයකට අයත් වුවත්, ගෙවීම් කරන අවස්ථාව වන විට සේවයේ යෙදී සිටින සේවකයින් පමණි. 2008 වර්ෂයට අදාළ තේ කොමිස් මුදල් ආයතනය සේවකයින්ට ගෙවා ඇත්තේ 2010 වර්ෂයේ දී වන අතර ඒ අතපත්තු යන අය නිවාඩු ලබා නොගෙන සේවයට වාර්තා නොකළ වකවානුවකි. ඒ වන විට ඔහු වැඩට නොපැමිණ සිටි නිසා එකී මුදල් ලබාගැනීමට නොහැකි වී ඇත. ගෙවීම් පිළිවෙත අනුව 2010 සහ 2011 වර්ෂවලට අදාළ මුදල් පිළිවෙලින් ගෙවනු ලැබ ඇත්තේ 2012 සහ 2013 යන වර්ෂවල දී ය. ඒ කාලය වන විට ඔහු විශ්‍රාම ගත්වා තිබුණු බැවින් සේවයට වාර්තා කර නැත. R7a ලේඛනය ලකුණු කරමින් දෙවැනි පාර්ශ්වයේ ආයතනය ඒ බව පැහැදිලිව කියා ඇත.

අතපත්තු යන අයට ඉහත කී කාලපරිච්ඡේදයට තේ කොමිස් මුදල් අහිමි වී ඇත්තේ අන් කවර හේතුවක් නිසාවත් නොව එම ගෙවීම් කරන අවස්ථාවත් වන විට ඔහු ආයතනයේ සේවයේ යෙදී නොසිටි නිසා බව මම නිගමනය කරමි. පෙර කී ඔහුගේ අනෙකුත් දෝෂයන් ඊට හේතු වුනා යයි පිළිගත නොහැක්කේ අතරමැද වසරක් වන 2009 වර්ෂය සඳහා ඔහුට තේ කොමිස් මුදල් ගෙවා තිබීම නිසා ය. සේවයේ යෙදී සිටිය දී ලැබීමට හිමිකම් ලබන කිසියම් සේවක ප්‍රතිලාභයක් කවර කාලයක දී හෝ ගෙවීම සේවයෝජකයාගේ වගකීම විය යුතු අතර එය ලබා ගැනීමේ අයිතිය සේවකයා සතු වීම යුක්තිය සහ සාධාරණත්වය ඉටුකිරීමේ ලා වැදගත් වන කරුණකි.

මේ සියල්ල කැටිකොට ගත් කළ 2008, 2010, 2011 වර්ෂවලට අතපත්තු යන අයට ගණනය කරන ලද තේ කොමිස් ලබා ගැනීමට ඇති අයිතිය මම තහවුරු කරමි.

2. ඒ. එම්. ඇන්තනි මහතා:

අතපත්තු යන අය සම්බන්ධයෙන් ඉහත සඳහන් කරන ලද නිරීක්ෂණ සහ නිගමන ඇන්තනි යන අයගේ ඉල්ලීමට ද එලෙසින් ම අදාළ වේ.

ඇන්තනි යන අයට 2008 සහ 2009 යන වර්ෂවලට අදාළ තේ කොමිස් මුදල් ගෙවා නැත්තේ ඒ මුදල් ගෙවීම් කරන අවස්ථාව වන විට ඔහු සේවය හැර ගොස් සිටි නිසා බව පැහැදිලි ය.

මේ සියල්ල කැටිකොට ගත් කළ 2008 සහ 2009 වර්ෂවලට අතපත්තු යන අයට ගණනය කරන ලද තේ කොමිස් ලබාගැනීමට ඇති අයිතිය මම තහවුරු කරමි.

3. ආර්. එම්. පීටර් සිංඤ්ඤා මහතා

මෙහි පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ තුන්වැනි ඉල්ලුම්කරු පීටර් සිංඤ්ඤා මහතා වයෝවෘද්ධ කෙනෙකි. ඔහුගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වයත්, පරීක්ෂණයේ දී පෞද්ගලිකව පෙනී සිටීමට පැමිණීමට අති අපහසුවත් සැලකිල්ලට ගෙන ඔහු නොමැති ව බේරුම්කරණ ක්‍රියාවලිය පවත්වාගෙන යාමට අවසර දෙන ලෙස ඔහු වෙනුවෙන් පෙනී සිටි බලය පවරන ලද නියෝජිතවරයා 2016.05.31 දින පැවති විභාග දිනයේ දී ඉල්ලා සිටියේ ය. එකී සැලකිල්ල සානුකම්පිත ව සලකා බැලීමෙන් පසු මව්සින් පීටර් සිංඤ්ඤා මහතා පරීක්ෂණයට පැමිණීමේ අවශ්‍යතාවෙන් එදින පැවති විභාග දිනයේ දී නිදහස් කරන ලදී. දෙවැනි පාර්ශ්වය ඒ අවස්ථාවේ දී ඊට කිසිදු විරුද්ධත්වයක් දක්වූයේ නැත. 2016.05.31 දිනැති බේරුම්කරණයේ දී නියෝගය පහත දැක්වේ. (කාර්ය සටහන් පිටු අංක 2).

“එම ඉල්ලීමට ඇනුම්කන් දුන් අතර පීටර් සිංඤ්ඤා මහතාගෙන් විමසූ විට ඔහු ප්‍රකාශ කළේ තමුන් අවුරුදු 67ක් වන බවත් තමුන් නිතර අසනීප තත්ත්වයෙන් පෙළෙන බවත් පදිංචිය ඉතා දුර බැහැර බණ්ඩාරවෙල ප්‍රදේශයේ බවත් කියා සිටී. ඒ අනුව අවශ්‍යතාවයක් පැන නැගුනු විට කරනු ලබන කැඳවීමක දී නොවරදවාම බේරුම්කරණය ඉදිරියේ පෙනී සිටිය යුතු බවත් නියෝග කරමි. ඔහු මෙම පරීක්ෂණයට නොපැමිණීම වරදක් නැති බව තීරණය කරමි. කෙසේ වුවද ඔහු වෙනුවෙන් සියලු වගකීම නියෝජිත ග්‍රේෂන් ද සිල්වා මහතා විසින් ඉටු කළ යුතු වේ.”

මේ අනුව 2016.05.31 දිනෙන් පසුව පීටර් සිංඤ්ඤා මහතා පරීක්ෂණයට සහභාගි වූයේ නැත. ඔහුගෙන් සාක්ෂියක් මෙහෙයවූයේ ද නැත.

දෙවන පාර්ශ්වයේ අවසන් ලිඛිත සැලකිල්ලට කියා සිටි කාරණයක් වන්නේ පීටර් සිංඤ්ඤා යන අය මෙම පරීක්ෂණයට නොකඩවා පැමිණ තමාට යම් අසාධාරණයක් වී ඇත්නම් එය ඔප්පු කිරීම ඔහුගේ වගකීම බවත්, එය එසේ සිදු වී නොමැති බවත් ය. පීටර් සිංඤ්ඤා යන අය වෙනුවෙන් කරුණු කියාපෑමට බලය පවරන ලද නියෝජිතට සම්පූර්ණ බලය දී ඇති නමුත් ඔහුගෙන් ප්‍රමාණවත් කරුණු ඉදිරිපත් නොවුනු බව ද කියා සිටී.

එකී නියෝජිතගෙන් වුව ද පීටර් සිංඤ්ඤා මහතා වෙනුවෙන් ප්‍රමාණවත් කරුණු ඉදිරිපත් වූයේ නැති බව මම ද නිරීක්ෂණය කරමි. පරීක්ෂණයේ දී සම්පූර්ණ වශයෙන් සිදු වූයේ පළමුවැනි පාර්ශ්වයේ සහනය පතන තිදෙනාගේ ම කාර්මික ආරාමුල එකක් ලෙසත්, තමන්ට හිමි තේ කොමිස් මුදල් අසාධාරණ ලෙස නොගෙවා ඇති ලෙසත් ගෙන එහි එක් සේවකයෙකු වන අතපත්තු මහතාට අදාළ සිද්ධිමය සහ නීතිමය කරුණු ගොඩනැගීමෙන් ඒවා තිදෙනාට ම පොදු ස්වභාවයකට පත් කිරීම ය. ඒ අනුව සිදු වූයේ අතපත්තු මහතාගේ ආරාමුල සවිස්තර ව විභාග කොට අනෙක් දෙදෙනාට එහි දැක්වූ කරුණු පොදු කිරීමකි.

අතපත්තු යන අය සම්බන්ධයෙන් ඉහත සඳහන් කරන ලද නිරීක්ෂණ සහ නිගමන පීටර් සිංඤ්ඤා යන අයගේ ඉල්ලීමට ද බොහෝ සෙයින් අදාළ වන බව පැහැදිලි ය. අයිස්ලැබේ වන්නේ තේ කර්මාන්තශාලාවේ සේවය කළ තේ කොමිස් හිමි සේවකයින්ට 2008 වර්ෂයට අදාළ තේ කොමිස් මුදල් ගෙවීම සඳහා සකස් කරන ලද ගෙවීම් ලයිස්තුවට පීටර් සිංඤ්ඤා මහතාගේ නම ඇතුළත් කර ඇති බව පැහැදිලි ව පෙනේ. එසේ වුවත් එම තේ කොමිස් මුදල් ගෙවා නොමැත.

පරීක්ෂණයේ සමස්ත කරුණු කැටිකොට ගත් කළ 2008 වර්ෂයට පීටර් සිංඤ්ඤා යන අයට ද ගණනය කරන ලද තේ කොමිස් ලබා ගැනීමට ඇති අයිතිය මම තහවුරු කරමි.

ප්‍රදානය

1. මෙම බේරුම්කරණ යොමුවට අදාළ සහනය පතන පහත සඳහන් පරිදි සේවකයින් තිදෙනාට ලැබීමට හිමිකම් ඇතත් ලබාදීම පැහැර හැර ඇති පහත සඳහන් තේ කොමිස් මුදල් දෙවැනි පාර්ශ්වයේ සේවායෝජක ආයතනය විසින් ගෙවිය යුතු ය.

(අ) ඒ. එම්. එම්. කේ. අතපත්තු මහතාට	2008 වර්ෂයට	රු. 88,445.70
	2010 වර්ෂයට	රු. 23,729.00
	2011 වර්ෂයට	රු. 72,397.70
	<u>එකතුව</u>	<u>රු. 184,572.40</u>
(ආ) ඒ. එම්. ඇන්තනි මහතාට	2010 වර්ෂයට	රු. 107,697.88
	2011 වර්ෂයට	රු. 129,374.91
	<u>එකතුව</u>	<u>රු. 237,072.79</u>
(ඇ) ආර්. එම්. පීටර් සිංඤ්ඤා මහතාට	2011 වර්ෂයට	රු. 88,778.54
	<u>එකතුව</u>	<u>රු. 88,778.54</u>

2. ඉහත අංක 1 හි ප්‍රදානය ප්‍රකාරව සහනය පතන සේවකයින් තිදෙනාට හිමි විය යුතු සියලු හිඟ තේ කොමිස් මුදල් මෙම ප්‍රදානය ගැසට් පත්‍රයේ පළ වූ දින සිට මාසයක් ඇතුළත හපුතලේ දිස්ත්‍රික් කම්කරු කාර්යාලයේ තැන්පත් කළ යුතුය.
3. සහනය පතන සේවකයින් තිදෙනාට හිමි විය යුතු හිඟ තේ කොමිස් මුදල්වලට අදාළ ව කිසිදු පොලියක් නොගෙවිය යුතුය.
4. මෙම ප්‍රදානය මෙම බේරුම්කරණ යොමුවට අදාළ සහනය පතන සේවකයින් තිදෙනාට පමණක් ම සීමා විය යුතු ය.

එස්. විරිතමුල්ල,
බේරුම්කරු,

2020 ඔක්තෝබර් මස 30 දින කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

මගේ අංකය: IR/10/17/2006.

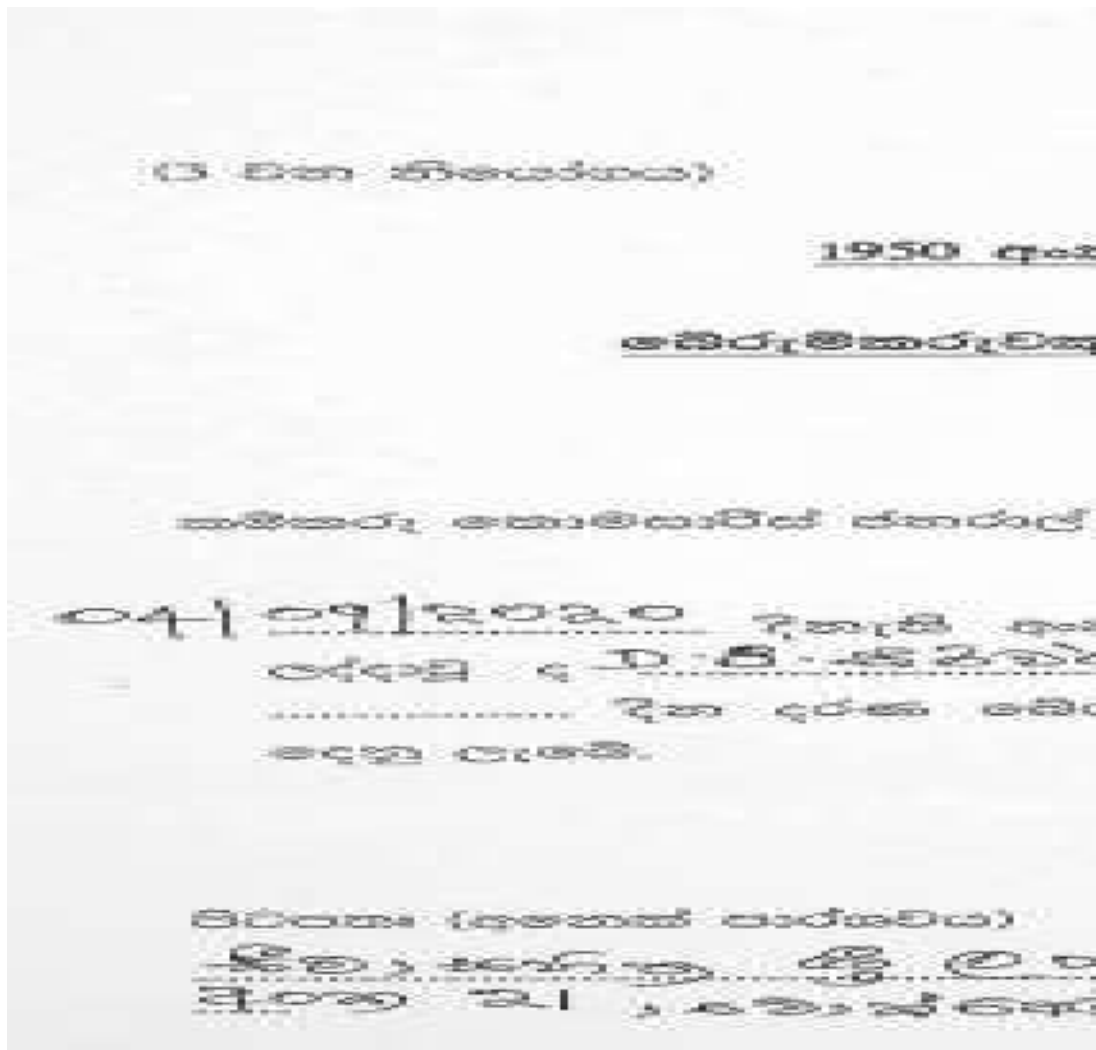
කාර්මික ආරාචුල් පනත - 131 වන අධිකාරිය

අංක 2191/42 දරන හා 2020.09.04 දිනැති ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධියට පත් කරනු ලැබූ එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් මිගමුව, කිඹුලාපිටිය, සිරිසෙවන හි පදිංචි ඩී. බී. සිරිවර්ධන මිය, කළගෙඩිහේන, බෝගමුව, අංක 132 හි පදිංචි ඩී. ඒ. එන්. දිසානායක මයා සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 02, වොක්ෂෝල් විදිය, අංක 21 හි පිහිටි සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාව අතර පැවති කාර්මික ආරාචුල් සම්බන්ධයෙන් බේරුම්කරු විසින් ලබා දී ඇති අංක A 3216 දරන හා 2020.07.07 දිනැති ප්‍රදානය ප්‍රතික්ෂේප කරන බව දන්වමින් ඩී. බී. සිරිවර්ධන මිය, ඩී. ඒ. එන්. දිසානායක මයා වෙතින් කාර්මික ආරාචුල් පනතේ 20(1) යටතේ නිවේදනයක් මා වෙත ලැබී ඇත.

එහෙයින් අංක A 3216 දරන බේරුම්කර ප්‍රදානය ක්‍රියාත්මක වීම 2021.09.04 දින සිට අවසන් වන බවට පනතේ 20(2) (ආ) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත්කරනු ලැබේ.

බී. කේ. ප්‍රහාන් වන්දනාකරු,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2020 දෙසැම්බර් මස 15 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

1. ප්‍රතික්ෂේප කරන පාර්ශ්වය, වෘත්තීය සමිතිය, සේවායෝජකයා හෝ සේවකයා විසින් අවස්ථාවෝචිත පරිදි තීරණයෙන් බැඳී සිටින අනෙකුත් සෑම පාර්ශ්වයකුටම, වෘත්තීය සමිතියකට, සේවායෝජකයෙකුට සහ සේවකයෙකුටම වෙන වෙනම දැන්වීම් යැවිය යුතුය. (පනතේ 9(1), 15(1) හා 20(1) වන වගන්තිය බලන්න.)
2. දැන්වීම අත්සන් කරන තැනැත්තා එය අත්සන් කරන්නේ වෙනත් යම් පාර්ශ්වයක්, සේවායෝජකයෙකු, වෘත්තීය සමිතියක් හෝ සේවකයෙකු වෙනුවෙන් නම් ඒ තැනැත්තා එය අත්සන් කරන්නේ කවර පාර්ශ්වයක්, සේවායෝජකයකු වෘත්තීය සමිතියක් හෝ සේවකයෙකු වෙනුවෙන් ද යන වග ද වෘත්තීය සමිතියක් සම්බන්ධයෙන් වන විට ඔහු ඒ වෘත්තීය සමිතියේ දරන තනතුර ද නිශ්චිතව සඳහන් කළ යුතුය.

(3 වන කියැවීම)

1950 අංක

වෛරුම්කරුවා

කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්

04/07/2020 දිනැති අංක
දෙනු දුන්. ඩී. ඩී. ජේ. ඩී.
දින දරණ වෛරුම්කරු
දෙනු ලැබේ.

පිටපත: (අනෙක් පාර්ශ්වය)

ඕනෑම අංකයක් යුතු ලෙස
2021, කොළඹ

1. ප්‍රතික්ෂේප කරන පාර්ශ්වය, වෘත්තීය සමිතිය, සේවායෝජකයා හෝ සේවකයා විසින් අවස්ථාවෝචිත පරිදි තීරණයෙන් බැඳී සිටින අනෙකුත් සෑම පාර්ශ්වයකුටම, වෘත්තීය සමිතියකට, සේවායෝජකයෙකුට සහ සේවකයෙකුටම වෙන වෙනම දැන්වීම් යැවිය යුතුය. (පනතේ 9(1), 15(1) හා 20(1) වන වගන්තිය බලන්න.)
2. දැන්වීම අත්සන් කරන තැනැත්තා එය අත්සන් කරන්නේ වෙනත් යම් පාර්ශ්වයක්, සේවායෝජකයෙකු, වෘත්තීය සමිතියක් හෝ සේවකයෙකු වෙනුවෙන් නම් ඒ තැනැත්තා එය අත්සන් කරන්නේ කවර පාර්ශ්වයක්, සේවායෝජකයෙකු වෘත්තීය සමිතියක් හෝ සේවකයෙකු වෙනුවෙන් ද යන වග ද වෘත්තීය සමිතියක් සම්බන්ධයෙන් වන විට ඔහු ඒ වෘත්තීය සමිතියේ දරන තනතුර ද නිශ්චිතව සඳහන් කළ යුතුය.